

měří žal. úřadu ani konkrétním rozhodnutím neb opatřením, nalézajícím se v rozporu s platnými normami.

Opačný postup žal. úřadu jest tedy založen na nesprávném právním názoru.

Poněvadž dále — jak uvedeno již shora — i výroky zmíněné sub b) a c) (příkázání alumnů do Olomouce a zastavení plateb z náboženského fondu) staly se patrně jenom v důsledku vysloveného zrušení učiliště Vidnavského, aniž je zřejmo, že by žal. úřad chtěl tyto svoje výroky zachovati v platnosti i pro ten případ, že výrok o zrušení (sub a) pomine, bylo zrušiti nař. rozhodnutí v celém shora vytčeném rozsahu podle § 7 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876 a § 2 zák. ze dne 2. listopadu 1918 č. 3 Sb., aniž bylo třeba zaměstnávat se ještě zvlášť výroky sub b) a c), ani ostatními námitkami stížností vznesenými.

### Č. 1887.

**Policejní právo trestní (cestovní pasy — Slovensko): Při přestupku překročení hranic bez pasu na Slovensku počíná 6měsíční promlčecí lhůta dnem přestoupení hranic.**

(Nález ze dne 25. ledna 1923 č. 1155.)

V ě c: Josef F. v P. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran odsouzení pro přestupek pasových předpisů.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se z ru š u j e p r o n e z á k o n n o s t.

D ů v o d y: Rozsudkem policejního kapitanátu z 30. července 1921 byl st-l uznán vinným přestupkem dle § 8 min. nař. č. 28 z r. 1919, jehož se dopustil tím, že svého času bez pasu překročil hranice do Maďarska a odsouzen dle cit. ustanovení s použitím § 21 čl. zák. XL. z r. 1879 k peněžitě pokutě 500 K, v případě nedobytnosti k vězení v trvání 25 dnů.

Žal. úřad vydal v pořadu instančním rozsudek, kterým byl rozsudek I. stolice změněn v ten smysl, že se st-l odsuzuje pro přestupek § 15 zák. čl. VI. z r. 1903 k uzavření v trvání 8 dnů, kterýžto trest změněn dle §§ 21 a 22 zák. čl. XL. z r. 1879 na peněžitou pokutu 150 K, jakož i k další pokutě 100 K, celkem 250 K.

Rozsudek byl takto odůvodněn: Nařízením vlády republiky čsl. ze dne 9. června 1911 č. 215 Sb., byly zrušeny všechny policejné právní předpisy cestovních pasů se týkající a musilo býti proto, že platnost cit. vl. nař. počala 1. červencem 1921, kdežto rozsudek I. stolice vynesena byl 30. července 1921, užito ustanovení cit. vl. nař. při vynesení rozsudku I. stolice. Obhajobě obviněného, že zavedení trestního řízení jest promlčeno, nemohlo dáno býti místa, neboť § 31 čl. zák. XL. z r. 1879 praví »možnost na zavedení..... se promlčí,« a možnost ta dána byla teprve příchodem obviněného na území čsl. státu, což stalo se 9. června 1921, takže trestní řízení zahájeno bylo v řádné době. Snížení trestu odůvodňují polehčující okolnosti.

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí uvažil nss takto:



St-l vznesl již ve svých odvoláních námitku, že stíhání činu jemu za vinu kladeného z trestnost jeho jest vyloučena vzhledem k nastalému promlčení a uplatňuje tuto námitku také ve stížnosti na nss.

Nss zabýval se nejdříve touto výtkou.

§ 31 zák. čl. XL. z r. 1879 stanoví, že zahájení trestního řízení se promlčuje — nestanoví-li zvláštní zákon nic jiného — v 6 měsících. O tom, kdy lhůta promlčecí počíná běžeti, tento zákon výslovného ustanovení nemá, leč § 12 praví, že všeobecných ustanovení trestního zákona o zločinech a přečinech použití jest i na přestupky, pokud tento zákon (čl. XL. z r. 1879) jinak nestanoví. § 107 trestního zákona o zločinech a přečinech (zák. čl. V z r. 1878) předepisuje, že promlčení počíná 1. byl-li zločin nebo přečin dokonán, dnem jeho vykonání a 2. při pokusu zločinu neb přečinu dnem, kdy byl proveden poslední úkon, směřující k provedení činu.

Zák. čl. VI. z r. 1903 neobsahuje zvláštního předpisu o promlčení, a platí tedy o promlčení přestupku § 15 tohoto zák. čl., který byl st-li za vinu položen, normy svrchu uvedené. Podle § 15 dopouští se přestupku, kdo v případě zavedené pasové povinnosti bez pasu přes hranici vystoupí nebo vstoupí. Takovéto skutečné překročení hranice bez pasu jest činem dokonáným a nikoli jen úkonem směřujícím k provedení činu, neboť překročením hranic dovršeno bylo již to, nač stanovena jest trestní sankce. Proto platí tu ustanovení cit. § 107 č. 1.

St-l překročil hranice bez pasu dne 6. září 1920, trestní řízení proti němu zavedeno bylo teprve 28. června 1921, tedy po uplynutí 6 měsíční lhůty promlčecí.

Názor žal. úřadu, že promlčení nemohlo nastati, pokud nebyla dána možnost zavést trestní řízení, odporuje nejen znění cit. § 31, nýbrž i instituci promlčení vůbec, která pojmově znamená, že stíhání trestního činu je vyloučeno, když od doby jeho spáchání uplynula určitá doba, čili že po této době se možnost zavedení trestního řízení již nepřipouští.

Z tohoto důvodu bylo nař. rozhodnutí jako zákonu odporující dle § 7 zák. o ss zrušiti, a nebylo proto třeba, aby se nss zabýval i námitkou stížnosti, týkající se výměry trestu.

### Č. 1888.

**Státní občanství: I. O případech opce podle § 4 úst. zákona č. 236/ 1920. — II. Na přiznání čsl. státního občanství podle § 9 téhož zákona není právního nároku.**

(Nález ze dne 25. ledna 1923 č. 1197.)

Věc: Izák K. v Mukačevu proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím ze dne 29. srpna 1922 nevyhovělo min. vnitra žádosti st-lově o přiznání čsl. státního občanství.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Třeba že žal. úřad necituje v nař. rozhodnutí žádného určitého ustanovení ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920 č. 236 Sb., jest z jeho